R. 1925.

# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 17. 1 września 1925.

## TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA: Str.



OKÓLNIKI:

## 23.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1925 r. o utworzeniu czwartej kancelarji notarjalnej w Białymstoku.**

Na mocy art. 4 ustawy notarjalnej z 1866 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się czwartą kancelarję notarjalną w Białymstoku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 września 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## 24.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1925 r. o utworzeniu kancelarji notarjalnej w Hancewiczach powiatu łuninieckiego.**

Na mocy art. 4 ustawy notarjalnej z 1866 r. zarządza się co następuje:

**§ 1.** Tworzy się kancelarję notarjalną w Hancewiczach, powiatu łuninieckiego w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

**§ 2.** Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## 25.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1925 r. o zniesieniu sądu pokoju dla spraw o lichwę wojenną w Warszawie.**

Na mocy części 2 art. 36 u. p. k. zarządza się co następuje:

**§ 1.** Znosi się sąd pokoju dla spraw o lichwę wojenną w Warszawie.

**§ 2.** Sprawy karne, do osądzenia których był właściwy sąd pokoju dla spraw o lichwę wojenną, podpadają pod orzecznictwo sądów pokoju m. st. Warszawy według ich właściwości terytorjalnej. Dotyczy to również tych spraw, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wpłynęły lub wpłyną do sądu pokoju dla spraw o lichwę wojenną w Warszawie, a które w tym terminie nie zostaną ukończone.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## 26.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1925 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie rawskim w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie.**

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się co następuje:

**§ 1.** Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Rawie miasto Nowe Miasto tudzież gminy: Górę, Lubanię i Rzeczycę.

**§ 2.** Tworzy się „Sąd pokoju w Nowem Mieście", obejmujący miasto Nowe Miasto tudzież gminy: Górę, Lubanię i Rzeczycę.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## 27.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 1925 r. o ustaleniu liczby obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łucku.**

Na mocy art. 1 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na ziemie wschodnie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. U. R. P. № 60 poz. 439) zarządza się co następuje:

**§ 1.** Zwija się stanowisko obrońcy przy sądach pokoju we Włodzimierzu.

**§ 2.** Ustala się w Rożyszczach dwa stanowiska obrońców przy sądach pokoju.

**§ 3.** Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## 28.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 sierpnia 1925 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie bielskim w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku.**

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się co następuje:

**§ 1.** Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Białowieży gminę Orlą i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Bielsku.

**§ 2.** Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
*A. Żychliński*

## OKÓLNIK № 1083/II. G. S./25

**w sprawie**

**mnożnej uposażeniowej za miesiąc lipiec 1925 r.**

**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.**

W związku z treścią końcowego ustępu okólnika № 1072/II. G. S./25 z dnia 22 czerwca 1925 r. powstały wątpliwości co do stosowania ustalonej na miesiąc lipiec b. r. mnożnej w wysokości 42 gr., przeto w porozumieniu z Mini-

sterstwem Skarbu oznajmiam, że do obliczenia należności ustalonych w punktach za podróże służbowe, delegacje i przesiedlenia (rozp. z dnia 16 lipca 1924 r. — Dz. U. R. P. № 72 poz. 703) oraz należności sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austrjackim (rozp. z dnia 24 stycznia 1924 r.— Dz. U. R. P. № 11 poz. 99), asesorów w sądach przemysłowych w Bielsku, Krakowie i Lwowie (rozp. z dnia 27 maja 1925 r. — Dz. U. R. P. № 44 poz. 465), sędziów pokoju w okręgach sądów apelacyjnych w Toruniu, Poznaniu i Katowicach (rozp. z dnia 15 grudnia 1924 r. — Dz. U. R. P. № 109 poz. 982), sędziów pokoju niezawodowych w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie i Lublinie (rozp. z dnia 18 lutego 1925 r. — Dz. U. R. P. № 20 poz. 146), ławników (pismo № II. O. 7603/24), funkcjonarjuszów prokuratury i zastępców podprokuratorów przy sądach powiatowych w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie, Toruniu, Poznaniu i Katowicach (okólnik № 818 i 819/II. G. S./24) i t. p. należności, wyrażonych w punktach uposażeniowych, a mających charakter odszkodowanych kosztów, należy stosować mnożną 42 gr., natomiast mnożna ta nie może być stosowana do zasiłków, przyznanych — pismem № II. O. 7082/24 sędziom śledczym w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie na opłatę pracowników kancelaryjnych.

Powyższe więc zasiłki na miesiąc lipiec należy obliczyć według mnożnej za czerwiec (40 gr.), na sierpień zaś w myśl okólnika № 1079/II. G. S./25 w wysokości kwoty lipcowej zwiększonej o 2,5%.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1925 r

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

## OKÓLNIK № 1084/I. U./25

### w sprawie

### zawiadamiania wojewodów i ordynarjuszy o przestępstwach popełnionych przez duchownych i zakonników.

### Do wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich.

W wykonaniu artykułów XX i XXII konkordatu pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską (Dz. U. R. P. № 72 poz. 501 i 502) zarządzam co następuje:

Władze wymiaru sprawiedliwości winny o każdym wypadku przestępstwa dokonanego przez katolickiego duchownego lub zakonnika zawiadamiać:

a) właściwego terytorjalnie wojewodę t. j. według obszaru, na którym duchowny (zakonnik) ma swą siedzibę urzędową (klasztor pobytu),

b) ordynarjusza, któremu duchowny lub zakonnik podlega.

Jeśli nawet ordynarjuszem nie jest arcybiskup lub biskup diecezjalny (lub osoba ich zastępująca) należy zawiadomienia przesyłać właściwemu terytorjalnie arcybiskupowi lub biskupowi z prośbą o skierowanie do właściwego ordynarjusza.

Zawiadomienia obejmują:

doniesienie o wszczęciu postępowania karnego (nie wyłączając dochodzeń sądowych lub prokuratorskich) z oznaczeniem ustawowem przestępstwa (t. j. wymienienie artykułu lub paragrafu ustawy) i opisem stanu faktycznego, zawia-

domienie o wdrożeniu śledztwa (wstępnego), udzielenie odpisu aktu oskarżenia (wniosku o postępowaniu uproszczonem), udzielenie odpisu wyroku (skazującego lub uniewinniającego) wraz z jego motywami, albo innej decyzji (uchwały, postępowania) kończącej postępowanie karne, zawiadomienie o uwięzieniu (prewencyjnem lub celem wykonania kary) z wymienieniem więzienia, o zmianie więzienia i o zwolnieniu z więzienia.

Do wysyłania zawiadomień są obowiązani:

1) w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie prokuratorzy (podprokuratorzy) przy sądach właściwych; w sprawach zaś należących do właściwości sądów pokoju, te sądy;

2) w okręgach sądów apelacyjnych we Lwowie i Krakowie i sądu okręgowego w Cieszynie właściwe sądy (sędziowie śledczy), a urzędy prokuratorskie, gdy chodzi o przesłanie odpisu aktu oskarżenia (wniosku o ukaranie w postępowaniu uproszczonem);

3) w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i sądu okręgowego w Katowicach właściwe urzędy prokuratorskie; w sprawach zaś z oskarżenia prywatnego sądy powiatowe.

Udzielenie odpisu orzeczenia Sądu Najwyższego należy w okręgach wymienionych pod 2 do sądu, któremu Sąd Najwyższy zwraca akta sprawy, w okręgach wymienionych pod 1 i 3 do prokuratorów przy takich sądach; w sprawach zaś z oskarżenia prywatnego do sądu pierwszej instancji. Postanowienie to ma odpowiednie zastosowanie, jeśli sąd apelacyjny jest sądem rewizyjnym.

Po prawomocnem ukończeniu postępowania karnego należy na żądanie ordynarjusza zezwolić jemu lub delegatowi przez niego wymienionemu na zapoznanie się z aktami sprawy w sądzie albo w urzędzie prokuratorskim lub wojewódzkim. Jeśli siedziba ordynarjusza nie znajduje się w siedzibie władzy, która akta ma w przechowaniu, należy je w tym celu przesłać do sądu lub urzędu prokuratorskiego lub wojewódzkiego właściwego dla siedziby ordynarjusza. Na żądanie właściwego wojewody należy mu akta sprawy prawomocnie ukończonej udzielić do wglądu z zastrzeżeniem zwrotu.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

*A. Żychliński*

## PISMO OKÓLNE № 920 III. P. W. 25

### w sprawie

### sprzedaży koni działów pracy więzień.

**Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.**

Ministerstwo Sprawiedliwości poleca działom pracy więzień przy raportach przesyłanych do Ministerstwa w sprawie uzyskania zezwolenia na sprzedaż koni niezdatnych do pracy i na zakup na ich miejsce nowych koni oprócz odpo-

wiednich zaświadczeń lekarzy weterynarji — dołączać również dotyczący tych koni wyciąg z księgi utrzymania inwentarza żywego w ogólnych sumach wydatków i dochodów na cały okres czasu posiadania tego inwentarza.

Raporty bez przedstawienia powyższego wyciągu nie będą rozpatrywane przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 31 lipca 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

## PISMO OKÓLNE № 921/II. G. S./25

**w sprawie**

**wypłat gotówkowych banknotami i bilonem.**

**Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.**

Według posiadanych w Ministerstwie Skarbu wiadomości niektórzy urzędnicy państwowi, upoważnieni do podejmowania z kas skarbowych należytości zbiorowych, jak uposażenia służbowe i t. p. wypłacają jednym pracownikom całkowite sumy w banknotach, innym zaś w bilonie metalowym, nieraz nawet w całych zaplombowanych woreczkach. Takie postępowanie jest szkodliwe dla Skarbu Państwa, albowiem powoduje łatwy powrót bilonu do kas państwowych i uniemożliwia przez to rozprowadzenie monet zdawkowych równomiernie w całym kraju.

Zawiadamiając, że w celu ułatwienia obrotu bilonu Ministerstwo Skarbu poleciło kasom skarbowym rulowanie bilonu, proszę o dopilnowanie, aby przy każdej wypłacie płatnicy stosowali do bilonu taki stosunek procentowy, jaki zastosowała kasa skarbowa przy wypłacie odnośnej ogólnej sumy na mocy odnośnego zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

## PISMO OKÓLNE № 922/III. P. W./25

**w sprawie**

**nagród dla funkcjonarjuszów państwowych za wybitną działalność organizacyjną i przemysłowo-handlową dla działów pracy więzień oraz dla więźniów zatrudnionych pracą dochodową.**

**Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, oraz do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.**

Niektórzy naczelnicy więzień, pojmując błędnie rozporządzenie z dnia 20 lipca r. b. (Dz. Urz. № 15 str. 289) występują sami z wnioskami o przyznanie im i podwładnemu im personelowi nagród z czystych zysków działów pracy więzień. Wobec tego Ministerstwo wyjaśnia:

1) rozporządzenie z dnia 20 lipca r. b. ustaliło jedynie zasady wyznaczenia nagród personelowi więziennemu oraz więźniom, uzależniając te nagrody, jak to powiedziane w p. 2-im rozporządzenia, przedewszystkiem od należytego wypełniania wszelkich obowiązujących przepisów dotyczących działów pracy i zobowiązań względem Skarbu Państwa, a następnie — od wysokości: a) procentu dochodowo zatrudnionych więźniów w stosunku do ilości więźniów karnych, b) czystych zysków.

Z tego wynika, że naczelnik i kierownik działu pracy więzienia, posiadającego wysoki procent więźniów zatrudnionych pracą dochodową mogą nie otrzymać żadnej nagrody, o ile Ministerstwo stwierdzi, że terminy nadsyłania sprawozdań dotyczących działów pracy nie są przestrzegane lub też o ile sprawozdania same będą zawierać błędy, na które Ministerstwo już zwracało uwagę kierownictwa więzienia. Ministerstwo przy tej ocenie zwracać będzie szczególną uwagę na prawidłowe prowadzenie rachunkowości działów pracy, należyte sporządzanie bilansów i raportów statystycznych jako podstaw do wyprowadzania wniosków o rozwoju działów pracy,

2) listy imienne personelu więziennego i więźniów, zasługujących na nagrody, naczelnicy więzień winni przesyłać do Ministerstwa po uprzedniem otrzymaniu odpowiedniego polecenia,

3) do nagród mogą być przedstawiani ci z zasądzonych nie mniej jak na 1 rok więźniów, którzy w ciągu roku przepracowali dochodowo co najmniej 125 dni,

4) nagrody otrzymywać mogą personel i więźniowie tych więzień, w których procent dochodowo zatrudnionych więźniów przewyższa ustalone przez Ministerstwo dla danego roku minimum.

Minimalny procent dochodowo zatrudnionych więźniów w stosunku do zaludnienia więzienia karnymi więźniami ustalony został przez Ministerstwo na II-gie półrocze 1924 r. w wysokości — 25%.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

## PISMO OKÓLNE № 924 II. A. 25

### w sprawie

### sprzedaży ulegających zniszczeniu akt sądowych.

**Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego oraz Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach apelacyjnych: warszawskim, lubelskim i wileńskim.**

W myśl obowiązujących przepisów stare akta sądowe mogą być sprzedawane w drodze przetargu publicznego.

Na podstawie poczynionych doświadczeń można stwierdzić, że sprzedaż makulatury korzystniej jest przeprowadzać w drodze przetargu przez zapieczętowane deklaracje, niż w drodze licytacji ustnej, która niejednokrotnie, daje bardzo nikłe rezultaty, co może być następstwem zmowy między licytującymi.

W celu przysporzenia Skarbowi Państwa jaknajwiększych korzyści ze sprzedaży makulatury proszę Panów Prezesów i Prokuratorów o wydanie zarządzeń, aby sprzedaż ta była dokonywana w miarę możności w drodze przetargu przez składanie ofert pisemnych w zamkniętych kopertach.

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

## KOMUNIKAT

### w sprawie ustalenia ceny emisyjnej obligacji premjowej pożyczki dolarowej serji I.

### Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. D. K. 3014/25 W. A. K. Warszawa, dnia 6 sierpnia 1925 r. Do wszystkich izb skarbowych i śląskiego urzędu wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach. W ślad okólnika z dnia 5 lipca L. D. K. 2621/WAK/25 Ministerstwo Skarbu zawiadamia, do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 31 lipca L. DOP./3028/I/26 cena emisyjna obligacji premjowej pożyczki dolarowej serji I została ustalona od dnia 1 sierpnia 1925 r. na 97% wartości imiennej czyli na 4 dolary 85 centów.

Ministerstwo Skarbu zaznacza przytem, że inne postanowienia poprzednich obwieszczeń, oparte na rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1925 r. w tymże przedmiocie (Dz. U. R. P. № 21 poz. 279) jako też kurs kasowy rzeczonych obligacyj przy przyjmowaniu ich przez kasy skarbowe jako kaucje i wadja, ustalony na 19 zł. za obligację 5 dolarową pozostaje aż do odwołania bez zmiany. Za Ministra Skarbu: (—) *J. Brzuza* w z. Dyrektora Departamentu Kasowego.

## KOMUNIKAT

### w sprawie nadzoru technicznego nad robotami budowlanemi wykonywanemi w gmachach państwowych przez użytkowników.

### Władzom i urzędom Ministerstwa Sprawiedliwości do wiadomości i zastosowania.

Ministerstwo Robót Publicznych L: IX-A-2008. Warszawa, dnia 8 sierpnia 1925 r. W sprawie nadzoru technicznego nad robotami budowlanemi wykonywanemi w gmachach państwowych przez użytkowników. Do wszystkich urzędów wojewódzkich Okręgowych Dyrekcyj (Wydziałów) Robót Publicznych, Urzędu Delegata Rządu Okręgowej Dyrekcji Rob. Publ. w Wilnie, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych m. st. Warszawy.

Okólnikiem № IX-684 z dnia 18/IV 1921 r., Ministerstwo upoważniło O. Dyrekcje do pozostawienia władzom, użytkującym gmachy państwowe, sprawę przeprowadzania drobnego remontu, zaznaczając równocześnie (p. III okólnika № IX-684) konieczność rozciągnięcia ze strony Dyrekcyj (Wydziałów) i nadal nad temi robotami nadzoru budowlanego.

Zdarza się jednak, że niektóre Dyrekcje, tłumacząc się brakiem personelu, pozostawiają zbyt wielką samodzielność niektórym władzom zwłaszcza wyższym

uczelniom, które rozporządzając znacznemi kredytami na drobny remont, przeprowadzają odnośne roboty bez zasiągnięcia fachowej porady organów Ministerstwa Robót Publicznych, czyniąc to częstokroć w sposób technicznie niewłaściwy i przynoszący straty Skarbowi Państwa.

Ministerstwo zwraca przeto uwagę na konieczność systematycznego oraz planowego nadzoru technicznego nad pozostawionem użytkownikom wykonywaniem robót remontowych w gmachach państwowych, nie wyłączając gmachów uczelni wyższych i wyjaśnia zarazem, że O. Dyrekcje (Wydziały) nie są bynajmniej obowiązane oddawać władzom użytkującym wykonywanie drobnych remontów, ale przeciwnie, w zależności od miejscowych stosunków, jeśli tego wymaga dobro sprawy, winny przeprowadzać „drobny remont" za pośrednictwem swoich organów z kredytów, posiadanych przez odnośne władze w budżecie zwyczajnym na remont i konserwację.

Wobec tego, że użytkownicy gmachów państwowych zdradzają dążenie do samodzielnego przeprowadzania nietylko drobnego remontu, ale niekiedy nawet i kapitalnego, opierając się niesłusznie na brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30/IV 1924 r. Ministerstwo wyjaśnia, że rozporządzenie to przewiduje jedynie możność pozostawienia ze strony Ministerstwa Robót Publicznych pewnym władzom wykonywanie remontów, nie może ono jednak oczywiście uszczuplać kompetencji Ministerstwa Robót Publicznych, określonych ustawą sejmową z dnia 29/IV 1919 r.

Celem zapewnienia systematycznego oraz planowego nadzoru technicznego nad robotami, prowadzonemi w gmachach państwowych przez użytkowników, Ministerstwo w szczególności poleca utworzenie specjalnych perjodycznych komisyj lustracyjnych na następujących zasadach:

1) Komisja składa się z przedstawicieli O. Dyrekcji Robót Publicznych: miejscowego oraz specjalnie delegowanego, miejscowego przedstawiciela władzy użytkującej w osobie kierownika urzędu, zajmującego lokal, względnie urzędnika w tym celu delegowanego, tudzież w miarę możności, przedstawicieli władzy zwierzchniej użytkownika i Kontroli Państwowej.

2) Komisja protokólarnie stwierdza stan budynku, ewent. konieczność prowadzenia robót, określa ich jakość i przybliżony koszt, określa czy roboty należą do kategorji drobnego remontu preliminowanego (na remont i konserwację) w budżecie zwyczajnym poszczególnych resortów, który ewent. mógłby być przeprowadzony przez użytkownika; dalej komisja stwierdza stan prowadzonych, względnie wykonanych przez użytkownika robót, stwierdza stopień celowości wykorzystania oraz stan utrzymania budynku i stawia wnioski dla władz nadzorczych zarówno w kwestjach zarządowych, jak i technicznych, wreszcie co do ewentualnego pociągnięcia winnych zaniedbań do odpowiedzialności.

3) Komisje winny odbyć przeglądy wszystkich gmachów państwowych w całym okręgu Dyrekcji (Wydziału) 2 razy do roku, mianowicie w miesiącu marcu i wrześniu, składając odpisy protokółów w Dyrekcji (Wydziale) Rob. Publ. do 1/IV względnie 1/X. w z. Kierownik Ministerstwa (—) *K. Jakimowicz.*

## ADWOKATURA:

### Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszem ogłasza, że zgłosili się do Rady Adwokackiej: o przyjęcie w poczet adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie:

Dr. Józef Horszowski, b. naczelnik Wydz. Minister. Skarbu, zam. w Warszawie przy ul. Złotej 34 z siedzibą w Warszawie.

O przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Teodor Iwiński, aplikant sądowy z siedzibą w Łodzi,
Eligjusz Babski, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Wacław Bozentowicz, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Stanisław Kryształ, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Dr. Stefan Konorski, aplikant sądowy z siedzibą w Łodzi,
Zygmunt Rozenberg, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Izrael Freidenberg, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Mieczysław Rozenberg, aplikant sądowy z siedzibą w Warszawie,
Alfred Eckerdorf, aplikant sądowy z siedzibą w Łodzi.

Zostali wykreśleni z listy adwokatów:

Adw. Józef Chrzanowski, zam. w Warszawie, wskutek śmierci,
Adw. Henryk Landy, zam. w Warszawie, wskutek śmierci,
Adw. Aleksander Żakowski, zam. w Warszawie, wskutek śmierci,
Adw. Maurycy Kon, zam. w Łodzi, wskutek śmierci,
Adw. Grzegorz Żytomirski, zam. w Zduńskiej Woli, wskutek śmierci,
Adw. Witold Ogólewicz, wobec mianowania na stanowisko sędziego w Zamościu,
Adw. Wincenty Rohoziński, wobec mianowania na stanowisko sędziego pow. w Międzychodzie,
Adw. Antoni Wieczorkowski, wobec przyłączenia pow. miechowskiego do sądu okręgowego w Kielcach (okr. sądu apel. w Lublinie),
Adw. Stanisław-Andrzej Goldman, zam. w Warszawie na własne żądanie,
Adw. Hersch v. Henryk Askenazy, zam. w Sosnowcu wobec przeniesienia siedziby do Lwowa.

Zostali wykreśleni z listy aplikantów adwokackich:

Aleksander Boksza, wobec wpisania na listę adwokatów,
Józef Grzybowski, wobec wpisania na listę adwokatów,
Henryk Koral, wobec wpisania na listę adwokatów,
Wacław Goldman, wobec wpisania na listę adwokatów,
Józef Krasuski, wobec wpisania na listę adwokatów,
Józef Litauer, wobec wpisania na listę adwokatów,
Bronisław Winnicki, wobec wpisania na listę adwokatów,
Mieczysław Zdzienicki, wobec wpisania na listę adwokatów,
Edward Bibelszejn, wobec wpisania na listę adwokatów,
Piotr Brzosko, wobec wpisania na listę adwokatów.

Zostali przyjęci w poczet adwokatów:

Joachim Peretz z siedzibą w Warszawie ul. Czackiego 4,
Aleksander Boksza z siedzibą w Warszawie ul. Nowogrodzka 16,
Józef Grzybowski z siedzibą w Warszawie ul. Warecka 12,
Henryk Koral z siedzibą w Warszawie hot. Bristol,
Wacław Goldman z siedzibą w Warszawie ul. Miodowa 11,
Józef Krasuski z siedzibą w Warszawie ul. Senatorska 30,
Józef Litauer z siedzibą w Warszawie ul. Marszałkowska 81,
Bronisław Winnicki z siedzibą w Warszawie ul. Bracka 23,
Mieczysław Zdzienicki z siedzibą w Warszawie ul. Marszałkowska 81,
Edward Bibelszejn z siedzibą w Warszawie ul. Pańska 20,
Jezajasz Morgenstern z siedzibą w Warszawie,
Maurycy Kacinel z siedzibą w Częstochowie,
Piotr Brzesko z siedzibą w Suwałkach,
Maciej Łaszczyński z siedzibą w Sosnowcu,
Wincenty Szumiński z siedzibą w Warszawie ul. Chmielna 21 m. 3.

Zostali wpisani na listę aplikantów adwokackich:
Wacław Tyrchowski z siedzibą w Warszawie,
Antoni Nowak z siedzibą w Siedlcach,
Mścisław Modzolewski z siedzibą w Warszawie,
Mieczysław Dancinger z siedzibą w Kaliszu,
Tadeusz Kizler z siedzibą w Warszawie,
Mikołaj Nippe z siedzibą w Łodzi,
Helena Hakmacher z siedzibą w Warszawie,
Wiesław Malinowski z siedzibą w Warszawie,
Tadeusz Braunsztejn z siedzibą w Warszawie,
Mojżesz Goldberg z siedzibą w Łomży,
Władysław Muśnicki z siedzibą w Warszawie,
Stanisław Benkiel z siedzibą w Warszawie,
Leopold Potok z siedzibą w Warszawie,
Jerzy Szmagier z siedzibą w Łodzi.

**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Ryszard Schinagiel adwokat w Jaśle z dniem 9 września 1925 r. z Jasła do Gorlic a jego substytutem ustanowiono D-ra Alfreda Spirera, adwokata w Jaśle.

Skreślony z listy adwokatów:

Dr. Emanuel Geschwind, adwokat w Dębicy z powodu choroby z dniem 2 czerwca 1925 r. a substytutem jego ustanowiono D-ra Edwarda Rappaporta adwokata w Tarnowie.

**W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.**

Wpisano na listę adwokatów:

D-ra Salomona Ledera, D-ra Rudolfa Ostermana i D-ra Jakóba Lachsa z siedzibą we Lwowie, D-ra Schulima Bluhmera z siedzibą w Śniatynie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Antoni Howikowicz ze Lwowa do Żółkwi, Dr. Iwan Romanków ze Szczerca do Żółkwi, Dr. Andrzej Stroncicki ze Szczerca do Żółkwi i Dr. Febus Rubinfeld ze Lwowa do Żółkwi.

Zmarli:

Dr. Mieczysław Paszkowski we Lwowie i Dr. Michał Korol w Żółkwi.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Maurycy Kacinel adwokat we Lwowie.

Czasowo skreślono z listy adwokatów:

D-ra Samuela Dawida Straucha adwokata w Nadwórnej, D-ra Edwarda Galla adwokata we Lwowie, D-ra Alfreda Kielskiego adwokata we Lwowie i D-ra Jakóba Zygmunta Herbsta adwokata we Lwowie.

**W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.**

Wpisano na listę adwokatów kandydata adwokatury:

D-ra Ludwika Hordyńskiego z siedzibą w Samborze.

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 29953.

Cena 30 groszy.